

[Thorvil Kristensen.]

fordi, som han sagde, vi manipulerer med vor liberalisering for at få en bedre betalingsbalance i forhold til de andre lande. Det forekommer mig, at dette er en meget frimodig udtalelse af en vesttysk minister, når man tænker på den beskyttelsespolitik, som Tyskland har ført overfor vore vigtigste eksportvarer.

Jeg tilslutter mig, hvad den højtærede økonomi- og arbejdsminister sagde herom i debatten om det ærede medlem hr. Viggo Starekes forespørgsel. Det er også dristigt, når man tænker på, at Tyskland har et meget stort betalingsoverskud på Danmark. Så kan det i hvert fald ikke være sådan, at manipulationer fra vor side har forringet Tysklands betalingsbalance. Der er altså visse muligheder for ændringer på dette punkt. Jeg ved ikke, hvad det bliver til. Det har imidlertid en vis betydning for Danmark, fordi vi jo er ret stor debitor i betalingsunionen, og hvis en omdannelse eller afvikling skulle kræve en afbetaling af denne gæld, vil det beslaglægge en del af vor valutabeholdning.

Dermed kommer jeg endelig til det spørgsmål: Hvordan er Danmark stillet, hvis der skulle komme vanskeligheder udefra? Her er vanskelighederne nok større i en sådan situation, end mange er klar over. Vor struktur har jo ændret sig siden 30'erne. Vi er i højere grad blevet et industriland, også et industrieksporterende land, og erfaringsmæssigt rammes industrivarer hårdere af en nedgang end fødevarer. Det vil formentlig sige, at hvis der kommer en nedgang ude i verden, og hvis den fremmer de protektionistiske tendenser både i Amerika og i England, som jo har en stor statshandel, og måske også i Tyskland, kan vi blive ramt både på vor valutasituation og på vor beskæftigelsessituation på samme tid, og det er en meget vanskelig kombination, idet forholdet er det, at det, man kan gøre overfor arbejdsløsheden, normalt vil koste valuta. Hvis vi fører en ekspansiv politik, der giver større beskæftigelse, vil det samtidig beslaglægge noget af vor knappe valutabeholdning, og derfor er vore muligheder i så henseende meget begrænsede. Jeg ved ikke, hvad den høje regerings politik i så henseende nærmere vil gå ud på, men jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge: Har den

høje regering et program, i hvert fald i store træk, for, hvad vi skal gøre, hvis en sådan situation skulle indtræffe?

Jeg vil med hensyn til visse tanker, som var fremme i den foregående regering, henviser til min kronik i „Nationaltidende“ for den 5. oktober. Jeg skal her kun gentage den vigtigste af disse betragtninger, som er den, at hvis vi i en sådan situation skal gøre noget for beskæftigelsen, så er det ikke en forøgelse af forbruget, vi skal stille efter, men det er en forøgelse af investeringen og en forøgelse af eksporten, navnlig naturligvis det sidste, fordi det samtidig vil forbedre vor valutasituation. Men en større eksport er jo et spørgsmål om konkurrenceevne, og her ser vi allesammen med interesse hen til, hvad der vil ske under de kommende lønforhandlinger.

Jeg har med interesse bemærket mig en udtalelse af den højtærede statsminister fornylig i Dansk Arbejdsmandsfagblad — jeg beder om den højtærede formands tilladelse til at citere en enkelt sætning. Den højtærede statsminister siger:

„Det er lige så klart, at man i sin bedømmelse af den tilstundende overenskomstsituation også må betænke, at vi skal være konkurrencedygtige overfor udlandet.“

Vi er fra vor side helt enige med den højtærede statsminister i denne betragtning, og vi håber, at hans ord må få det fornødne resultat hos arbejdsmarkedets parter.

Jeg kan godt sige, at den liberalisering, vi har bestrebt os for at gennemføre, også skulle bidrage til at stimulere konkurrenceevnen indenfor vore erhverv, men i en knaphedssituation er det jo også vigtigt, at man i givet fald er i stand til at give kredit til udlandet. Det har meget tit betydning. Det har været et af de våben, Tyskland har brugt. Må jeg i denne forbindelse nævne, at man i „Social-Demokraten“ i de sidste dage har kunnet se visse angreb på erhvervene, fordi de angiveligt i det af den foregående regering nedsatte udvalg havde modsat sig nye eksportfremmende foranstaltninger. Dette er, efter hvad jeg har forstået, fremkommet på grundlag af en indiskretion begået af et enkelt medlem af det pågældende udvalg. Der foreligger, såvidt jeg forstår, endnu ikke nogen indstilling til regeringen, men det er ikke mit